

Als zelfstandig ondernemer hebt u bij de start van uw zelfstandige activiteit een rechtsvorm gekozen voor uw onderneming: ofwel koos u de vennootschapsvorm, ofwel opteerde u niet voor een specifieke vorm. In dit laatste geval hebt u een eenmanszaak of handelszaak. Deze keuze heeft belangrijke gevolgen, onder meer op het vlak van aansprakelijkheid, administratieve en juridische formaliteiten, besluitvorming, winstverdeling, boekhouding, fiscaliteit en opvolging en wordt bepaald door een heleboel persoonlijke factoren. Of u nu een beginnend zelfstandige bent of een gevestigd ondernemer: u heeft alle belang bij de juiste ondernemingsvorm.

1. Vooraf

Eenmanszaak

Een 'eenmanszaak' is een onderneming die, in tegenstelling tot de vennootschap, geen aparte rechtspersoonlijkheid bezit. Er is dus geen duidelijke splitsing tussen het privé-vermogen van de handelaar en het vermogen van de zaak.

Vennootschap

Een 'vennootschap' wordt in principe opgericht door twee of meer personen die overeenkomen om geld, goederen of arbeid in gemeenschap te brengen om samen een bedrijfsactiviteit uit oefenen. De hierbij gerealiseerde winst of verlies wordt onder hen verdeeld. Dé vennootschap bestaat echter niet: de wetgever onderscheidt verschillende vennootschapsvormen (zie verder).

2. Het nieuwe wetboek van vennootschappen

Alle relevante wetgeving m.b.t. deze vennootschapsvormen is sedert kort gegroepeerd in één enkel wetboek, het Wetboek van Vennootschappen. Dit wetboek is in werking getreden op 6 februari 2001. Alle bestaande vennootschappen krijgen 3 jaar de tijd om hun statuten hieraan aan te passen. Indien u een vennootschap hebt, moet dus uiterlijk **6 februari 2004** iedere verwijzing in de statuten naar de oude vennootschapswetgeving verdwenen zijn. Hierbij is het van geen belang of het artikel uit de vennootschapswetgeving waarnaar in de statuten verwezen wordt, ook inhoudelijk gewijzigd is. Het loutere feit dat het nummer is aangepast volstaat.

Worden de statuten niet tijdig aangepast, dan kan in principe elke 'belanghebbende' (het Parket bijvoorbeeld) de ontbinding van uw vennootschap vorderen. Hebt u een BVBA, een NV, een coöperatieve vennootschap of een commanditaire vennootschap, dan dient u hiervoor langs de notaris te passeren. Iedere wijziging van de statuten moet immers gebeuren bij notariële akte.

Daarom alvast een tip voor de toekomst: het is aangewezen in de statuten geen expliciete verwijzingen op te nemen naar artikelen uit het Wetboek van Vennootschappen. Beter is het te werken met algemene bewoordingen in de zin van 'overeenkomstig de wettelijke bepalingen' en waar nodig de tekst van de relevante artikelen integraal over te nemen. Op deze manier vermijdt u dat bij een louter formele aanpassing van de vennootschapswetgeving (een henummering

bijvoorbeeld) ook de statuten van uw vennootschap moeten aangepast worden, met alle extra kosten vandien.

3. Aansprakelijkheid

Hebt u een **eenmanszaak**, dan neemt u alle handelingen die u stelt in naam van de onderneming en bijgevolg ook alle rechten en plichten van de onderneming, persoonlijk op u. U bent **onbeperkt aansprakelijk**, wat inhoudt dat u met uw volledige persoonlijke vermogen instaat voor de verbintenissen van de onderneming. Alles wat u bezit of nog zal bezitten, of u het nu met de zaak heeft verdiend of op een andere manier heeft verkregen (bv. door schenking, erfenis, testament of Lotto-winst), dient om eventuele schulden van de zaak te betalen en kan desgevallend in beslag genomen worden door de schuldeisers, ook in geval van faillissement.

De nieuwe faillissementswet heeft gelukkig wel de '**verschoonbaarheid**' in hoofde van de gefailleerde ondernemer ingevoerd. Wanneer u als gefailleerde 'verschoonbaar' wordt verklaard (d.w.z. dat de rechtbank beslist dat u geen fouten kunnen verweten worden), kan u niet meer vervolgd worden door de schuldeisers voor schulden die na het faillissement eventueel onbetaald zouden gebleven zijn. U kan dan na een faillissement desgewenst een nieuwe zaak starten met een schone lei.

Bent u als handelaar gehuwd of van plan om te huwen, dan doet u er best aan een **huwelijkscontract** met 'scheiding van goederen' te sluiten. Zo kan u vermijden dat ook het inkomen of de bezittingen van uw partner als onderpand dienen voor eventuele schuldeisers. Raadpleeg hiervoor uw notaris.

De **vennootschap** daarentegen is een rechtspersoon en treedt dus als zelfstandige entiteit op in het rechtsverkeer (en kan bv. contracten sluiten).

Bepaalde vennootschappenvormen zijn hierdoor uitermate geschikt om uw **privé-vermogen** (gezinswoning, spaargelden, ...) **af te scheiden** van het ondernemingsvermogen. Wanneer het met de onderneming bergaf zou gaan en bepaalde schulden niet meer kunnen betaald worden, blijft dan in principe uw privé-vermogen buiten schot. Alleen het vermogen van de vennootschap is aan het bedrijfsrisico onderworpen. Dit geldt met name voor de naamloze vennootschap (NV), de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid (BVBA) en de coöperatieve vennootschap met beperkte aansprakelijkheid (CVBA). Bij de andere vennootschapsvormen (de vennootschap onder firma, de commanditaire vennootschap en de coöperatieve vennootschap met onbeperkte aansprakelijkheid) is meer voorzichtigheid geboden: hier kunnen (bepaalde) vennoten toch onbeperkt worden aangesproken.

In bepaalde gevallen is de scheiding tussen de vermogens zelfs bij de NV, de BVBA en de CVBA niet waterdicht. Zo kan de rechtbank van koophandel bij **faillissement** van uw vennootschap beslissen dat u als zaakvoerder of bestuurder het faillissement mee in de hand heeft gewerkt en u verplichten een deel van de schulden persoonlijk te betalen. Hetzelfde geldt voor de oprichters, indien zou blijken dat de vennootschap binnen de drie jaar is failliet gegaan omdat ze te weinig middelen had om de voorgenomen activiteiten op een normale manier uit te oefenen. (zie ook verder)

4. Juridische en administratieve formaliteiten

De juridische en administratieve formaliteiten die bij de opstart en gedurende het bestaan van een **handelszaak** moeten voldaan worden, zijn beperkter dan in geval u voor een vennootschap opteert.

De oprichting en het bestuur van een **vennootschap** zijn voor de meest gekozen vennootschapsvormen door diverse wettelijke verplichtingen bovendien aanzienlijk duurder dan voor een eenmanszaak. Zo vereist de oprichting van een vennootschap in heel wat gevallen de tussenkomst van een notaris (voor het verlijden van de vennootschapsakte en statuten) evenals een minimumkapitaal. Tijdens het bestaan van de vennootschap moeten bv. regelmatig algemene vergaderingen worden gehouden.

5. Besluitvorming

Bij gebrek aan wettelijk verplichte beslissingsstructuren, zoals bij de vennootschap bestaan, worden de besluiten in een **eenmanszaak** op een snelle en weinig formele manier genomen. U bent als ondernemer niet verplicht bij het nemen van beslissingen overleg te plegen of wettelijke voorschriften te volgen.

Bij een **vennootschap** daarentegen zijn in principe meerdere personen betrokken, én moeten een aantal wettelijke procedures gevolgd worden, waardoor de besluitvorming minder soepel verloopt.

6. Winstverdeling

In een **éénmanszaak** wordt alle winst van de onderneming belast in hoofde van u als ondernemer. Hetgeen overblijft na belastingen komt dus ook rechtstreeks bij u terecht. U beslist zelf of en hoeveel u hiervan investeert in de zaak. Er bestaat geen enkele wettelijke verplichting om een deel van de inkomsten in de onderneming te investeren.

In een **vennootschap** daarentegen moet u rekening houden met het feit dat de inkomsten in de eerste plaats aan de onderneming toekomen. Zij worden in hoofde van de vennootschap belast (in de vennootschapsbelasting) waarna ze pas via een beperkt aantal uitkeringsmogelijkheden (bv. winstuitkering binnen bepaalde grenzen) bij u kunnen terechtkomen.

7. Boekhouding

Zowel eenmanszaken als vennootschappen zijn onderworpen aan een aantal boekhoudkundige verplichtingen. De boekhoudwetgeving legt een aantal algemene principes op, die gelden voor zowel vennootschappen als eenmanszaken, en een aantal meer specifieke boekhoudverplichtingen. Deze laatste kunnen verschillen naargelang een onderneming wordt uitgebaut onder de vorm van een eenmanszaak of onder de vorm van een vennootschap. Alleen eenmanszaken en bepaalde vennootschapsvormen kunnen immers een vereenvoudigde boekhouding voeren. De meest voorkomende vennootschapsvormen, BVBA, NV en CVBA, moeten steeds een dubbele boekhouding voeren, ongeacht omzet of personeelsbestand.

Als belangrijkste **algemene principes**, van toepassing op elke onderneming van welke aard of omvang ook, kunnen vermeld worden dat elke onderneming:

- een **volledige** boekhouding voert. Zij moet alle verrichtingen, vorderingen, schulden, bezittingen, enz. van de onderneming weergeven.
- een boekhouding voert die is **aangepast** aan haar eigen aard, omvang en behoeften.
- een jaarrekening opmaakt die een **getrouw beeld** geeft van de financiële toestand, het vermogen en de resultaten van de onderneming.
- een boekhouding voert die gebaseerd is op **verantwoordingsstukken**. Deze verantwoordingsstukken moeten gedurende 10 jaar worden bewaard.
- een boekhouding voert die rekening houdt met de principes van **voorzichtigheid, oprechtheid en goede trouw**.

Voor de **meer specifieke boekhoudkundige verplichtingen** maakt de boekhoudwetgeving een onderscheid tussen kleine, middelgrote en grote ondernemingen, en legt elke categorie een aantal verplichtingen op. Hierbij wegen de verplichtingen van grote ondernemingen zwaarder dan die van kleine en middelgrote ondernemingen.

Kleine ondernemingen zijn:

- eenmanszaken, vennootschappen onder firma (V.O.F.) of gewone commanditaire vennootschappen (Comm.V);
- met een omzet van maximum 495.787,04 euro (excl. BTW). Voor handelaars in brandstoffen voor motorvoertuigen (m.a.w. diesel, benzine, LPG) is de limiet 619.733,81 euro.

Zij mogen een **vereenvoudigde boekhouding** voeren, bestaande uit een financieel dagboek (voor chronologische inschrijving van dagontvangsten en -uitgaven), een inkoopboek (voor facturen en creditnota's van leveranciers), een verkoopboek (voor eigen facturen en creditnota's aan klanten) en een inventarisboek (waarin minstens jaarlijks een raming wordt gemaakt van alle bezittingen, tegoeden, schulden en andere verplichtingen van de onderneming).

Middelgrote ondernemingen zijn ondernemingen die hoogstens één van de volgende criteria overschrijden:

- jaaromzet (exclusief BTW): 6.250.000 euro;
- balanstotaal: 3.125.000 euro;
- gemiddelde tewerkstelling: 50 werknemers (voltijdse eenheden!).

Ondernemingen die meer dan 100 mensen tewerkstellen zijn grote ondernemingen, zelfs al worden de beide andere drempels niet overschreden wordt.

Zij moeten een volledige, **dubbele boekhouding** voeren. Zij moeten dus een rekeningstelsel gebruiken waarvan de structuur overeenstemt met het algemeen rekeningstelsel zoals wettelijk vastgelegd, een jaarlijkse inventaris opmaken overeenkomstig dat rekeningstelsel en een jaarrekening opstellen volgens een **verkort schema**.

Grote ondernemingen zijn ondernemingen die op jaarbasis meer dan 100 mensen tewerkstellen of minstens twee van de bovenvermelde criteria overschrijden.

Zij moeten eveneens een volledige, **dubbele boekhouding** voeren, maar daarenboven een jaarrekening opstellen volgens het **volledige schema**. De neerlegging van deze jaarrekening bij de balanscentrale van de Nationale Bank van België is verplicht voor alle vennootschappen met beperkte aansprakelijkheid (BVBA, NV, CVBA).

8. Fiscaliteit

INKOMSTENBELASTINGEN

Het fiscaal regime van uw onderneming of vrij beroep verschilt naargelang u voor een éénmanszaak (natuurlijke persoon), dan wel voor een vennootschap (rechtspersoon met afgescheiden vermogen) koos. Alle winsten of baten van uw éénmanszaak worden belast in de personenbelasting. Zij worden in deel II van uw belastingaangifte opgenomen als 'beroepsinkomsten' (winsten in Vak XIII, baten in Vak XIV voor aj. 2001), samen met alle andere inkomsten van het betrokken inkomstenjaar (roerende, onroerende en diverse inkomsten) die nu allen worden opgenomen in deel I van de aangifte. Er is dus geen aparte fiscale aangifte en aanslag voor de onderneming, zoals bij een vennootschap wél het geval is (zie verder).

Dit maakt uiteraard dat de fiscale mogelijkheden die u als ondernemer ter beschikking heeft om uw belastbaar inkomen zo optimaal mogelijk te structureren, quasi onbestaand zijn.

De belastingstructuur in de personenbelasting is progressief opgebouwd en telt 7 tarieven. Het laagste bedraagt 25% en het hoogste 55%. Hieraan moet nog wel de gemeentebelasting op de verschuldigde personenbelasting worden toegevoegd (meestal ongeveer 6%), alsook een crisisbijdrage voor de hogere inkomenscategorieën (zie verder). Door de hervorming van de personenbelasting (2001) wordt het hoogste tarief van 55% afgeschaft voor het aj. 2003 (inkomsten 2002). Het toptarief bedraagt dan 52% (i.p.v. de huidige 52,5%) voor de schijf boven 42.810 euro (geïndexeerd, aj. 2002).

De belastingtarieven in de personenbelasting zien er uit als volgt (aj. 2002, inkomsten 2001):

Inkomstenschijven (in EUR)	Tarief (in %)
0,01 – 6.570,00	25
6.570,01 – 8.710,00	30
8.710,01 – 12.420,00	40
12.420,01 – 28.540,00	45
28.540,01 – 42.810,00	50
42.810,01 – 62.790,00	52,5
62.790,01 –	55

In april 1999 werd begonnen met de indexering van de belastingsschalen en een wet van december 1999 voorziet sinds aj. 2000 in de geleidelijke afschaffing van de aanvullende crisisbijdrage (ACB). Deze geleidelijke afschaffing betekent dat een verminderd tarief van de crisisbijdrage gekoppeld is aan een bepaald maximum belastbaar inkomen. De maatregel is alleen van toepassing in de personenbelasting. Voor de belastbare inkomsten die de 19.831,48 euro niet overtreffen betaalt u geen crisisbijdrage meer vanaf het aanslagjaar 2002/inkomstenjaar 2001 (zie tabel). Voor de inkomsten van 21.070,95 euro tot 29.747,22 euro wordt de ACB eveneens afgeschaft, maar dan vanaf het aanslagjaar 2003/inkomstenjaar 2002. Vanaf aj. 2004 betaalt u dus geen ACB meer, onafhankelijk van de hoogte van uw inkomsten.

De afbouw van de ACB ziet eruit als volgt:

Aj. /inkomstenjaar	2002/2001	2003/2002	2004/2003
< 19.831,48 EUR	0%	0%	0%
21.070,95 tot 29.747,22 EUR	1%	0%	0%
> 30.986,69 EUR	2%	1%	0%

Voor inkomsten tussen 19.831,48 euro en 21.070,95 euro en 29.747,22 euro en 30.986,69 euro voorziet de wet een overgangsregeling.

VENNOOTSCHAPSBELASTING

Een vennootschap zorgt in vele gevallen voor **fiscale ademruimte**. Terwijl in de éénmanszaak alle inkomsten, uiteraard na aftrek van de beroepskosten, worden belast in de personenbelasting, wordt het belastbaar resultaat van de vennootschap belast in een ander fiscaal stelsel, dat van de vennootschapsbelasting. Voor KMO's bestaat hier een zgn. 'verlaagd opklimmend' tarief. Het fiscaal voordeel van een vennootschap ligt echter niet zozeer in de lagere tarieven - de belaste inkomsten van de vennootschap moeten immers nog bij uzelf als ondernemer terecht komen, transfer die ook weer belast wordt - maar wel in de mogelijkheid te streven naar een optimale inkomstenmix. De inkomsten van vennootschap en individu kunnen zodanig worden georganiseerd dat in totaal zo weinig mogelijk belastingen worden betaald, en jarenlang een zo stabiel mogelijk inkomen wordt genoten.

De tariefstructuur in de vennootschapsbelasting ziet eruit als volgt (aj. 2002, inkomsten 2001):

Algemeen tarief 39%

Verlaagd tarief
(te verhogen met 3% ACB)

tot 25.000 EUR	28%
25.001 – 89.500 EUR	36%
89.501 – 323.750 EUR	41%
> 323.750 EUR	39%

Voor het verlaagd tarief komt enkel de vennootschap in aanmerking die:

- maximaal 223.750 euro belastbaar resultaat heeft;
- aan ten minste één bedrijfsleider ten laste van het belastbaar resultaat 24.500 euro bezoldigingen betaalt (of, indien de belastbare winst lager is dan 24.500 euro, een bezoldiging ten bedrage van de belastbare winst uitbetaalt);
- een dividend van ten hoogste 13% van het gestort kapitaal bij het begin van het belastbaar tijdperk toekent;
- niet hoofdzakelijk in deelnemingen in andere vennootschappen belegt;
- voor meer dan de helft van het maatschappelijk kapitaal in handen is van natuurlijke personen;
- geen deel uitmaakt van een groep waartoe een coördinatiecentrum behoort.

Aftrekbare beroepskosten

De fiscaal aanvaarde beroepskosten worden afgetrokken van de beroepsinkomsten en zij verminderen dus de belastbare basis. Bent u als natuurlijk persoon beoefenaar van een vrij beroep, dan kan u naast het systeem van de werkelijke beroepskosten, opteren voor de aftrek van de forfaitaire beroepskosten. Anderzijds kunnen werknemers (nog steeds) opteren voor de aftrek van de werkelijke en bewezen beroepskosten die wordt toegepast door de meeste zelfstandige ondernemers (natuurlijke personen en vennootschappen).

De fiscale wet geeft zelf een niet-exhaustieve lijst van uitgaven die fiscaal aanvaard worden als beroepskost in zowel de personenbelasting als de vennootschapsbelasting. Uiteraard zijn deze kosten slechts aftrekbaar als aan bepaalde algemene voorwaarden voldaan is: zij moeten gedaan of gedragen zijn om belastbare inkomsten te verwerven of te behouden, de echtheid en het bedrag van de kosten moet bewezen worden en zij mogen niet onredelijk zijn t.o.v. de beroepsbehoeften.

Voor meer informatie omtrent de aanvaarde, niet-aanvaarde en betwiste beroepskosten verwijzen wij naar de UNIZO-ondernemersgids “Controles en inspecties”.

BTW

Inzake de BTW bestaan er een drietal regimes.

HET NORMAAL STELSEL

Ondernemingen met een eventueel geschat omzetcijfer van minstens 500.000 euro per jaar (excl. BTW) moeten een volledige gedetailleerde boekhouding voeren zodanig dat de BTW-heffing kan gebeuren. In de praktijk komt dit neer op een volledige dubbele boekhouding. De boekhoudwet legt deze verplichting trouwens uitdrukkelijk op aan deze bedrijven. De overige ondernemingen zijn volgens de BTW-wetgeving verplicht om de volgende boeken bij te houden:

- een boek voor inkomende facturen;
- een boek voor uitgaande facturen;
- klantenrekeningen (enkel belastingplichtige klanten om de jaarlijkse BTW-listing te kunnen opstellen);
- tabel der bedrijfsmiddelen.

HET FORFAITAIR STELSEL

In dit stelsel wordt de omzet op een forfaitaire manier berekend door toepassing van een bepaalde winstmarge op de aangekochte goederen. Om aan dit regime onderworpen te worden moet u als natuurlijke persoon, V.O.F., Comm. V of BVBA minstens 75% uw omzet realiseren met handelingen waarvoor geen verplichting bestaat tot uitreiking van een factuur en mag uw jaaromzet niet hoger zijn dan 500.000 euro (excl. BTW).

In tegenstelling tot het normaal regime, hoeft hier geen dagontvangstenboek te worden bijgehouden. Voor het overige gelden dezelfde verplichtingen als vermeld onder het normaal stelsel.

BTW-VRIJSTELLING VOOR KLEINE ONDERNEMINGEN

Dit systeem geldt enkel voor kleine ondernemingen met een jaaromzet van max. 5.580 euro (excl. BTW). Deze kleine ondernemingen worden vrijgesteld van de BTW voor de levering van goederen en diensten die ze verrichten. Deze ondernemingen kunnen de betaalde BTW echter niet in aftrek brengen en ook geen factuur uitschrijven met BTW.

Belangrijk

Als BTW-belastingplichtige (behalve de kleine ondernemingen hierboven) moet u regelmatig een BTW-aangifte indienen (maandelijks of driemaandelijks naargelang het jaarlijks omzetcijfer hoger of lager is dan 500.000 euro (excl. BTW)). Per 1 januari 1999 geldt een nieuw model van periodieke BTW-aangifte (formulier 625). De mogelijkheid werd voorzien om aangifte te doen in euro. Daarenboven moet u (weer maandelijks of driemaandelijks) de verschuldigde BTW doorgestort worden aan de staat. De terugbetaling van BTW door de staat gebeurt, op enkele uitzonderingen na, ten vroegste om de drie maanden. Elk jaar (uiterlijk 31 maart) dient u als BTW-belastingplichtig, maar ook als kleine onderneming aan hun controlekantoor een lijst overmaken van al hun belastingplichtige klanten in het vorige jaar, met daarop hun BTW-nummer, de aangerekende BTW en het aangerekend nettobedrag. Bedragen beneden de 123,95 euro (excl. BTW) per klant per jaar hoeft u niet op de lijst te vermelden. Tevens kunnen er statistieken bijgehouden worden (intrastat,enz.).

9. Fiscaal statuut meewerkende echtgenoot (ME)

Kan uw meewerkende echtgeno(o)t(e) actief zijn in uw vennootschap zonder dat hij/zij hierbij zijn/haar fiscaal statuut van meewerkende echtgeno(o)t(e) verliest?

Situatie vroeger

Tot en met aanslagjaar 1997 (inkomsten 1996) konden werkende vennoten in personenvennootschappen (net zoals zelfstandigen en vrije beroepen-natuurlijke personen) fiscaal een deel van hun beroepsinkomsten toekennen aan hun meewerkende echtgeno(o)t(e). Deze moest hiervoor wél voldoen aan alle voorwaarden ter zake, nl. de partner effectief bij de uitoefening van zijn beroep hebben geholpen (secretariaat, administratie, onthaal, ...), en zelf slechts een beperkt bedrag aan eigen beroepsinkomsten verkregen hebben uit andere activiteiten.

Bovendien moest het bedrag dat aan de ME werd toegekend, een normale vergoeding zijn voor de geleverde prestaties, en in principe niet hoger zijn dan 30% van de inkomsten van de beroepswerkzaamheid, tenzij de ME door zijn/haar prestaties kennelijk recht had op een hogere vergoeding.

Huidige situatie

Sinds aanslagjaar 1998 (inkomstenjaar 1997) kan u echter alleen nog als natuurlijke persoon (handelaar of beoefenaar van een vrij beroep, die niet koos voor een vennootschapsvorm) aan uw echtgeno(o)t(e) een meewerkinkomen toekennen, en dit onder de vermelde voorwaarden. Uw meewerkende echtgeno(o)t(e) mag voor het aj. 2002 uit hoofde van een afzonderlijke werkzaamheid, niet meer dan 8.700 euro aan beroepsinkomsten hebben verkregen.

Wie als 'meewerkende' echtgeno(o)t(e) in een vennootschap aan de slag wil, moet sinds begin '97 dus een keuze maken tussen het fiscaal statuut van 'werknemer' of 'bedrijfsleider'. De eerste mogelijkheid kan echter voor problemen zorgen, aangezien het niet vanzelfsprekend is dat een echtgeno(o)t(e) - vanuit sociaalrechtelijk oogpunt - onder gezag van de partner kan werken.

10. Opvolging

De opvolgingsproblematiek in familiale ondernemingen en KMO's is een algemeen erkend fenomeen, zowel in ons land als in de Europese Unie. Heel wat ondernemingen slagen er niet in

de stap van de ene generatie naar de volgende te overleven. Een preventieve opvolgingsregeling uitwerken is dan ook een must voor het gros van de familiale ondernemingen. Dergelijke regelingen hebben echter de meeste kans op slagen indien uw onderneming de vennootschapsvorm heeft aangenomen. In dat geval kan u immers werken met aandelen. Zo kan de zeggenschap over de onderneming gescheiden worden van de economische eigendom. Dit is echter onmogelijk in een éénmanszaak, die als een algemeenheid van goederen wordt beschouwd, en dus niet zomaar valt op te splitsen.

Het overdragen en onder de kinderen verdelen van aandelen is om verschillende redenen een stuk eenvoudiger - en meestal ook voordeliger - dan de overdracht en verdeling van een handelszaak. Bovendien heeft een vennootschap, omdat deze als een zelfstandige entiteit wordt beschouwd (de zgn. 'rechtspersoonlijkheid'), minder te lijden onder mogelijke tegenslagen binnen het huwelijk (bv. echtscheiding).

